

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 841

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 decembrie 2009

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.270 din 8 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și a dispozițiilor art. 94, art. 96 și art. 98 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	2-4	Decizia nr. 1.463 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 ¹ , art. 91 ² alin. 2 și art. 91 ⁵ din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism	9-10
Decizia nr. 1.387 din 29 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	4-5	Decizia nr. 1.508 din 12 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat — republicată	11-12
Decizia nr. 1.394 din 29 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 700 alin. 1 din Codul civil	5-6	Decizia nr. 1.573 din 19 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei	12-13
Decizia nr. 1.416 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 82 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	6-8	Decizia nr. 1.575 din 19 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. 2 și art. 38 alin. 1 din Codul familiei	14-15
Decizia nr. 1.417 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	8-9	Decizia nr. 1.617 din 26 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.270**

din 8 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și a dispozițiilor art. 94, art. 96 și art. 98 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și a dispozițiilor art. 94, art. 96 și art. 98 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 2.082/303/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Având cuvântul, autorul excepției invocă „incompatibilitatea reprezentantului Ministerului Public de a pune concluzii”, precizând totodată că toți procurorii sunt incompatibili în prezenta cauză. Arată că s-ar încălca drepturile sale procesuale, deoarece „persoanele care sunt în dușmănie nu pot să pună concluzii.”

Reprezentantul Ministerului Public lasă la aprecierea Curții cererea formulată de autorul excepției.

Curtea, deliberând, respinge excepția incompatibilității Ministerului Public invocată.

Având cuvântul cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată, autorul acesteia solicită admiterea excepției, expunând, pe larg, considerentele expuse în fața instanței de judecată. Arată că este neconstituțional refuzul de a aplica legea și de a înregistra ședințele instanțelor de judecată. Cât privește dispozițiile din Legea nr. 303/2004 criticate, arată că încălcă prevederile art. 15, art. 16 și art. 20 din Constituție, convențiile de la Roma, Paris și New York, Carta Europeană revizuită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată în ceea ce privește art. 94, art. 96 și art. 98 din Legea nr. 303/2004 și ca inadmisibilă în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 154/2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.082/303/2008, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și a dispozițiilor art. 94, art. 96 și art. 98 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 94, art. 96 și art. 98 din Legea nr. 303/2004 restrâng „dreptul la acțiune al justițiabililor și împiedică accesul liber la justiție al acestora, în vederea recuperării prejudiciilor materiale și morale de la judecătorii sau procurorii ce i-au prejudiciat”. În susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007, se formulează o serie de critici la adresa instanței de judecată.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că reglementarea unor modalități și condiții în care se angajează răspunderea statului pentru erorile judiciare săvârșite în procesele penale nu reprezintă o încălcare a accesului liber la justiție și nici a dreptului la un proces echitabil, ci o expresie a libertății legiuitorului de a reglementa cadrul exercitării acestui drept fundamental. În ceea ce privește criticile dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007, apreciază că „motivele formulate vizează extinderea sferei de aplicare a actului normativ, ceea ce nu se poate face pe calea excepției de neconstituționalitate”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt constituționale, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și ale art. 94, art. 96 și art. 98 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Articolul unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea aplicării termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 21 decembrie 2007, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 127/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 2 iunie 2008, are următorul cuprins: „*Termenul prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, de la care se aplică dispozițiile art. 13 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la înregistrarea ședințelor de judecată, se prorogă până la data de 1 ianuarie 2009.*”

Dispozițiile art. 94, art. 96 și art. 98 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, au următorul cuprins:

— Art. 94: „*Judecătorii și procurorii răspund civil, disciplinar și penal, în condițiile legii.*”;

— Art. 96: (1) *Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.*

(2) *Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea judecătorilor și procurorilor care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.*

(3) *Cazurile în care persoana vătămată are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procese penale sunt stabilite de Codul de procedură penală.*

(4) *Dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciilor materiale cauzate prin erorile judiciare săvârșite în alte procese decât cele penale nu se va putea exercita decât în cazul în care s-a stabilit, în prealabil, printr-o hotărâre definitivă, răspunderea penală sau disciplinară, după caz, a judecătorului sau procurorului pentru o faptă săvârșită în cursul judecării procesului și dacă această faptă este de natură să determine o eroare judiciară.*

(5) *Nu este îndreptățită la repararea pagubei persoana care, în cursul procesului, a contribuit în orice mod la săvârșirea erorii judiciare de către judecător sau procuror.*

(6) *Pentru repararea prejudiciului, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune numai împotriva statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice.*

(7) *După ce prejudiciul a fost acoperit de stat în temeiul hotărârii irevocabile date cu respectarea prevederilor alin. (6),*

statul se poate îndrepta cu o acțiune în despăgubiri împotriva judecătorului sau procurorului care, cu rea-credință sau gravă neglijență, a săvârșit eroarea judiciară cauzatoare de prejudicii.

(8) *Termenul de prescripție a dreptului la acțiune în toate cazurile prevăzute de prezentul articol este de un an.”;*

— Art. 98: „(1) *Judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.*

(2) *Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor militari poate fi angajată numai potrivit dispozițiilor prezentei legi.”*

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției și a legilor, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 50 — *Protecția persoanelor cu handicap*, art. 51 — *Dreptul de petiționare*, art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică* și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Se mai invocă încălcarea art. 6 și 7 din Legea nr. 303/2004, „*tratatele, convențiile și actele adiționale la care România este parte, ratificate prin Legea nr. 30/1994*”, Carta socială revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996, ratificată prin Legea nr. 74/1999, „a art. 1 și urm. din Carta drepturilor omului, a Acordului de la Paris din 1952, a Recomandării 21 a Consiliului Europei.”

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 154/2007, prin care s-a dispus prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente până la data de 1 ianuarie 2009, se constată că aceasta și-a încetat aplicabilitatea. Astfel, termenul de intrare în vigoare a prevederilor art. 13 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară referitoare la înregistrarea ședințelor de judecată a fost prorogat până la 1 ianuarie 2010, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 4 noiembrie 2008. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 705 din 19 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 24 noiembrie 2006, și Decizia nr. 335 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 15 mai 2007, încetarea aplicabilității unui act normativ atrage o soluție de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

II. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a mai examinat constituționalitatea art. 94, art. 96 și art. 98 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în raport de aceleași texte din Legea fundamentală și față de critici similare formulate de același autor al excepției, într-un alt dosar înregistrat pe rolul Tribunalului București — Secția a IV-a civilă. Cu acel prilej, Curtea a pronunțat Decizia nr. 1307 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 29 decembrie 2008, a cărei soluție de respingere a excepției, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 2.082/303/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94, art. 96 și art. 98 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.387

din 29 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Vasile Porumb în Dosarul nr. 1.392/251/2008 al Judecătoriei Luduș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât prevederile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 au fost abrogate prin Legea nr. 101/2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.392/251/2008, **Judecătoria Luduș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere**

pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Vasile Porumb.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin art. 25, art. 45 și art. 53 din Constituție, întrucât instituie o taxă pentru utilizarea rețelei de drumuri fără a se da posibilitatea achitării acesteia atunci când rețeaua de drumuri este efectiv utilizată.

Judecătoria Luduș arată că excepția este inadmisibilă, deoarece prevederile de lege criticate au fost abrogate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază excepția ca fiind inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Examinând excepția, Curtea constată că art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 a fost abrogat prin articolul unic pct. 3 din Legea nr. 101/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 25 aprilie 2007.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare [...]”.

Așa fiind, excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Vasile Porumb în Dosarul nr. 1.392/251/2008 al Judecătoriei Luduș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.394

din 29 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 700 alin. 1 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 700 alin. 1 din Codul civil, excepție ridicată de Sonia Drăgoi și Anica Sibiu în Dosarul nr. 1.271/303/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorii excepției au depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.271/303/2008, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 700 alin. 1 din Codul civil**, excepție ridicată de Sonia Drăgoi și Anica Sibiu într-o cauză având ca obiect „succesiune”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că prin instituirea unui termen de acceptare a succesiunii excesiv de scurt, prin comparație cu alte termene de prescripție, se realizează un profund dezechilibru, de care statul este avantajat, blocându-se astfel transmiterea proprietății către moștenitorul legal.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă și-a exprimat opinia, în sensul că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 700 alin. 1 din Codul civil este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse la dosar, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 700 alin. 1 din Codul civil, care are următorul conținut: „*Dreptul de a accepta succesiunea se prescrie printr-un termen de 6 luni socotit de la deschiderea succesiunii.*”

Prevederile constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 4 referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 6 privind dreptul la identitate, art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 44 alin. (2) referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit susținerilor autorilor excepției, prin instituirea unui termen de acceptare a succesiunii excesiv de scurt, prin comparație cu alte termene de prescripție, se realizează un profund dezechilibru, blocându-se astfel transmiterea proprietății către moștenitorul legal.

Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost suspus controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 700 alin. 1 din Codul civil, excepție ridicată de Sonia Drăgoi și Anica Sibiu în Dosarul nr. 1.271/303/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.416

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 82 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 82 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Li Zongping în Dosarul nr. 4.229/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.229/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 82 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Li Zongping într-o cauză având ca obiect anularea deciziei de returnare de pe teritoriul României emise de Oficiul Român pentru Imigrări și prelungirea dreptului de ședere în scopul desfășurării de activități comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate „sunt lipsite de precizie și claritate, neîndeplinind criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în înțelesul dat de practica jurisprudențială a Curții Europene a Drepturilor Omului”. Arată că acestea nu oferă „o indicare precisă a normelor aplicabile în situația sa și nu protejează suficient împotriva arbitrariului și abuzurilor Oficiului Român pentru Imigrări pe străinii beneficiari ai unui drept de ședere temporară pentru desfășurarea de activități comerciale care au realizat în România investiții de capital și tehnologie de peste 100.000 EUR”. Susține că textele de lege criticate ar trebui să cuprindă precizări cu privire la situația în care depășirea perioadei aprobate constituie ședere ilegală de natură să justifice emiterea unei dispoziții de returnare. Mai arată că acestea „au încurajat autoritatea pârâtă la decizii arbitrare în sensul că, în numeroase situații similare cu a reclamantului, când alți străini au înregistrat întârzieri la prelungirea dreptului de ședere, a aprobat cererea acestora, sancționând respectiva întârziere cu amenda, și nu cu emiterea unei decizii de returnare, ca în cazul reclamantului”. Susține că, în urma aplicării textelor de lege criticate, poate înregistra pierderi financiare majore, care ar duce la falimentarea societății comerciale la care este asociat unic și la pierderea investițiilor imobiliare realizate în România.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege ce formează obiect al excepției sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 82 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 11 alin. (1): „*Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.*”;

— Art. 82 alin. (3): „(3) *Decizia de returnare dă posibilitatea străinului să părăsească țara neînsoțit, astfel:*

a) *în termen de 15 zile, pentru:*

(i) *străinul a cărui ședere a devenit ilegală;*

(ii) *străinul a cărui viză a fost anulată sau revocată;*

(iii) *foștii solicitanți de azil pentru care s-a finalizat procedura de azil;*

b) *în termen de 30 de zile, pentru străinul căruia i-a fost anulat sau revocat dreptul de ședere temporară ori i-a fost refuzată prelungirea acestui drept;*

c) *în termen de 90 de zile, pentru:*

(i) *străinul căruia i-a fost anulat sau revocat dreptul de ședere temporară pentru desfășurarea de activități comerciale ori i-a fost refuzată prelungirea acestui drept, precum și membrii de familie ai acestuia care au beneficiat de un drept de ședere pentru reîntregirea familiei;*

(ii) *străinul căruia i-a încetat dreptul de ședere permanentă, dacă nu îndeplinește condițiile de prelungire a dreptului de ședere temporară pentru unul din scopurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.*”

În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție și celor ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția dreptului de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în cauza de față, autorul acesteia este nemulțumit, în primul rând, de modul în care Oficiul Român pentru Imigrări face aplicarea normelor ce constituie obiectul excepției. În plus, din motivarea excepției se înțelege că se tinde la o modificare a prevederilor de lege criticate, în sensul introducerii anumitor precizări. Or, aceste aspecte excedează competenței Curții Constituționale, care nu poate cenzura modul de interpretare și aplicare a legii de către Oficiul Român pentru Imigrări, întrucât aceasta ar însemna o imixtiune în activitatea autorităților publice, de natură să aducă atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat. Totodată, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu poate modifica sau completa prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate, acest text de lege fiind o consecință a dispozițiilor constituționale care consacră rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 82 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Li Zongping în Dosarul nr. 4.229/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.417

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zhang Wangying în Dosarul nr. 4.285/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,
având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.285/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Zhang Wangying într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva deciziei de returnare emise de Oficiul Român pentru Imigrări.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se critică lipsa de precizie și accesibilitate a textelor de lege ce formează obiectul acesteia, susținându-se că acestea au un caracter „redundant și foarte vag” în ceea ce privește documentele necesare și criteriile de evaluare, astfel încât reclamantul să aibă „o indicare precisă asupra normelor aplicabile în situația sa”. Se arată că Oficiul Român pentru Imigrări poate să aprecieze pe baza unor criterii aleatorii și arbitrare dacă activitatea societății comerciale se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri și, în consecință, să prelungească sau să refuze prelungirea dreptului de ședere al solicitantului. Autorul excepției susține, totodată, că se aduce atingere dreptului de proprietate, întrucât riscă să înregistreze pierderi financiare majore, care ar duce la falimentarea societății comerciale la care este asociat și la pierderea investițiilor imobiliare realizate în România.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege ce formează obiectul excepției sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,
examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 55 alin. (3) lit. b): „(3) *Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol se face cu următoarele documente: (...)*

b) documentele care atestă că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri;”

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție și celor ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția dreptului de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai exercitat controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002. Prin Decizia nr. 278 din 26 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 17 martie 2009, instanța de contencios constituțional a respins excepția de neconstituționalitate având acest obiect, analizând textul de lege din perspectiva unor critici similare celor formulate în cauza de față și prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția și argumentele pe care aceasta s-a bazat își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zhang Wangying în Dosarul nr. 4.285/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.463

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹, art. 91² alin. 2 și art. 91⁵ din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

Acsinte Gaspar — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Marinela Mincă — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹, art. 91² alin. 2 și art. 91⁵ din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Vasile Dănilă și Viorel

Seredenciuc în Dosarul nr. 5.747/40/2006 al Tribunalului Botoșani — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.747/40/2006, **Tribunalul Botoșani — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91¹, art. 91² alin. 2 și art. 91⁵ din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 privind**

Înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Vasile Dănilă și Viorel Seredenciuc în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 124 alin. (1) și (2) referitoare la înfăptuirea justiției în numele legii și la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea ei și ale art. 131 alin. (2) referitoare la exercitarea atribuțiilor Ministerului Public prin procurori constituiți în parchete, deoarece prin conținutul lor atribuie organelor de poliție judiciară competența de a efectua acte de urmărire penală „în numele procurorului”, fără o limitare a categoriei actelor procedurale ce ar putea fi întocmite în acest mod, ceea ce permite o delegare generală a acestora, în flagrantă contradicție cu textele constituționale arătate mai sus.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 911, art. 912 alin. 2 și art. 915 din Codul de procedură penală, autorul acesteia susține că afectează dispozițiile constituționale ale art. 28 raportat la art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 53 și art. 21 alin. (3) coroborat cu art. 6 din aceeași convenție, deoarece procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate dispune interceptarea audio-video chiar înainte de începerea urmăririi penale, respectiv înainte de declanșarea procesului penal.

Tribunalul Botoșani — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 911 cu denumirea marginală *Condițiile și cazurile de interceptare și înregistrare a convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare*, art. 912 alin. 2 cu denumirea marginală *Organele care efectuează interceptarea și înregistrarea* și art. 915 cu denumirea marginală *Înregistrările de imagini*, toate din Codul de procedură penală. De asemenea, obiect al excepției îl constituie și dispozițiile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 23 noiembrie 2004, care au următorul conținut:

— Art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004: „(2) *Dispozițiile procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt obligatorii pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1). Actele întocmite de ofițerii și agenții de poliție judiciară din dispoziția scrisă a procurorului sunt efectuate în numele acestuia.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 351 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 22 aprilie 2009, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) și (2) teza a doua din Legea nr. 508/2004 și prin Decizia nr. 962 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 13 august 2009, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 911 din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, inclusiv în ceea ce privește critica prevederilor art. 912 alin. 2 și art. 915 din Codul de procedură penală.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 911, art. 912 alin. 2 și art. 915 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Vasile Dănilă și Viorel Seredenciuc în Dosarul nr. 5.747/40/2006 al Tribunalului Botoșani — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.508

din 12 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat — republicată

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat — republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A. din Mangalia în Dosarele nr. 1.504/254/2008, nr. 1.525/254/2008, nr. 1.521/254/2008, nr. 1.586/254/2008, nr. 1.509/254/2008, nr. 1.528/254/2008, nr. 1.530/254/2008, nr. 1.584/254/2008 și nr. 1.500/254/2008 ale Judecătoriai Mangalia.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care renunță la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992. De asemenea, menționează că partea Societatea Comercială Șantierul Naval 2 Mai — S.A. Mangalia a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate formulată.

Cu privire la cererea de renunțare la excepția de neconstituționalitate invocată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, întrucât, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale — republicată, „Curtea Constituțională, *legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului și nici cele privind recuzarea judecătorilor.*”

Deliberând, Curtea respinge cererea formulată de autorul excepției, Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A. din Mangalia.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.111D/2009, nr. 4.112D/2009, nr. 5.313D/2009, nr. 5.314D/2009, nr. 5.760D/2009, nr. 5.904D/2009, nr. 5.905D/2009, nr. 5.906D/2009 și nr. 5.907D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 4.112D/2009, nr. 5.313D/2009, nr. 5.314D/2009, nr. 5.760D/2009, nr. 5.904D/2009, nr. 5.905D/2009, nr. 5.906D/2009 și nr. 5.907D/2009 la Dosarul nr. 4.111D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 11 decembrie 2008, 5 ianuarie, 22—23 ianuarie și 6 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.504/254/2008, nr. 1.525/254/2008, nr. 1.521/254/2008, nr. 1.586/254/2008, nr. 1.509/254/2008, nr. 1.528/254/2008, nr. 1.530/254/2008, nr. 1.584/254/2008 și nr. 1.500/254/2008, Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat — republicată.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A. din Mangalia cu ocazia soluționării unor acțiuni civile având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că reglementarea criticată contravine prevederilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 136 referitoare la proprietate, precum și dispozițiilor art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care se interpretează că obligația *in rem* de a vinde locuințele închiriate — construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice — se transmite nelimitat în timp, indiferent de faptul că bunul a trecut în patrimoniul altei persoane printr-un act juridic translativ de proprietate.

Judecătoria Mangalia consideră că dispozițiile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 contravin prevederilor art. 44 și art. 136 din Legea fundamentală.

Așa fiind, consideră că se impune o analiză pertinentă și competentă din partea Curții Constituționale a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, având în vedere faptul că prin înstrăinarea acestor spații locative către salariați sau foștii salariați se ajunge la diminuarea aportului de capital al acționarului român, dat fiind că Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A. este o societate mixtă româno-coreeană.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că textul de lege criticat este constituțional și invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă dispozițiile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, potrivit căroră: „*Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar prevederilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 136 referitoare la proprietate. De asemenea, este invocată și încălcarea dispozițiilor art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat în mai multe rânduri asupra acestei excepții de

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

neconstituționalitate, în cauze având același autor, iar motivele de neconstituționalitate, precum și textele din Legea fundamentală invocate ca fiind încălcate erau identice celor din prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 781 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 3 august 2009, și Decizia nr. 997 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009, Curtea a reținut că „*art. 7 din Legea nr. 85/1992 consacră o normă de justiție socială, întrucât dă posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic.*”

În cazul privatizării unităților din ale căror fonduri a fost construită locuința ce a făcut obiectul vânzării, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este — astfel cum a statuat Curtea Constituțională — o obligație în rem, instituită în considerarea obiectului (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație în personam, reglementată în considerarea subiectului, societatea comercială ce a luat naștere pe calea privatizării.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea a reținut că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale, restrângere care însă nu a fost constatată de Curte.”

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat — republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A. din Mangalia în dosarele nr. 1.504/254/2008, nr. 1.525/254/2008, nr. 1.521/254/2008, nr. 1.586/254/2008, nr. 1.509/254/2008, nr. 1.528/254/2008, nr. 1.530/254/2008, nr. 1.584/254/2008 și nr. 1.500/254/2008 ale Judecătoriei Mangalia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.573

din 19 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător

Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Mihaela Ionescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei, excepție ridicată de Dorin Rachel în Dosarul nr. 9.811/193/2008 al Judecătoria Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, având în vedere faptul că autorul acesteia solicită completarea textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.811/193/2008, **Judecătoria Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei.** Excepția a fost ridicată de Dorin Rachel într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în tăgăduirea paternității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la respectarea vieții private și de familie, și propune ca, *de lege ferenda*, acestea să se modifice în sensul introducerii, în sfera persoanelor care pot formula acțiunea în tăgăduirea paternității, atât a „adevăratului tată”, cât și a oricărei persoane care dovedește un interes legitim.

Judecătoria Botoșani — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că, întrucât nu se recunoaște și reclamantului posibilitatea de a introduce acțiunea în tăgăduirea paternității, deși are, în egală măsură, un interes legitim în promovarea acesteia, textul de lege criticat este contrar dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, se restrânge posibilitatea de a conferi semnificație judiciară unei realități biologice, făcând-o dependentă de bunul plac al unei persoane cu ignorarea intereselor legitime și ale altor persoane.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale. Totodată, arată că motivarea autorului excepției are în vedere necesitatea modificării dispozițiilor textului de lege criticat prin includerea în rândul persoanelor care pot să introducă acțiune în tăgăduirea paternității și a adevăratului tată, precum și a oricărei persoane care dovedește un interes legitim, aspect care excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 54 alin. 2 din Codul familiei, republicat în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, având următorul conținut: „*Acțiunea în tăgăduirea paternității poate fi pornită de oricare dintre soți, precum și de către copil; ea poate fi continuată de moștenitori.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 26 alin. (1) privind viața intimă, familială și privată și ale art. 8 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la respectarea vieții private și de familie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul solicită completarea textului de lege criticat, în sensul de a se introduce în sfera persoanelor care pot formula acțiunea în tăgăduirea paternității atât adevăratul tată, cât și orice persoană care dovedește un interes legitim. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei, excepție ridicată de Dorin Rachel în Dosarul nr. 9.811/193/2008 al Judecătoria Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.575

din 19 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. 2 și art. 38 alin. 1 din Codul familiei

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Mihaela Ionescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. 2 și art. 38 alin. 1 din Codul familiei, excepție ridicată de Liviuța Pop în Dosarul nr. 281/219/2009 al Judecătoriei Dej.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 281/219/2009, **Judecătoria Dej a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. 2 și art. 38 alin. 1 din Codul familiei.** Excepția a fost ridicată de Liviuța Pop într-o cauză ce are ca obiect o acțiune de desfacere a căsătoriei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile art. 38 alin. 1 raportate la prevederile art. 37 alin. 2 din Codul familiei sunt neconstituționale, întrucât au un caracter vag, de excesivă generalitate, ce creează premisele desfacerii căsătoriei din vina părâtului, și aceasta deoarece nu există o reglementare exactă cu privire la motivele, condițiile și cazurile de desfacere a căsătoriei, folosindu-se doar noțiunea de „motive temeinice”.

Judecătoria Dej consideră că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 37 alin. 2 și art. 38 alin. 1 din Codul familiei sunt constituționale. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 133/2009 și nr. 308/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 37 alin. 2 și art. 38 alin. 1 din Codul familiei, republicat în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, având următorul conținut:

— Art. 37 alin. 2: „Căsătoria se poate desface prin divorț.”;

— Art. 38 alin. 1: „*Instanța judecătorească poate desface căsătoria prin divorț atunci când, datorită unor motive temeinice, raporturile dintre soți sunt grav vătămăte și continuarea căsătoriei nu mai este posibilă.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și ale art. 26 alin. (1) privind viața intimă, familială și privată. Totodată, se consideră că textele de lege criticate contravin și dispozițiilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 7 privind legalitatea incriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prevederile art. 37 și art. 38 din Codul familiei au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată. Astfel, prin Decizia nr. 432 din 26 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 8 mai 2009, Curtea a constatat că dispozițiile art. 37 din Codul familiei nu fac decât să enumere cauzele de încetare a căsătoriei, una dintre acestea fiind desfacerea prin divorț, iar prevederile art. 38 stabilesc condițiile în care instanțele judecătorești pot pronunța divorțul, precizând că acesta nu se poate pronunța decât în anumite condiții, și anume când există motive temeinice și numai dacă raporturile dintre soți sunt grav vătămăte, încât continuarea căsătoriei nu mai este posibilă, condiții ce trebuie îndeplinite cumulativ, așa cum rezultă din text.

Curtea a constatat că, în temeiul textelor de lege criticate, instanțele de judecată dispun de instrumente legale pentru a nu permite desfacerea cu ușurință a căsătoriei, acționând astfel în sensul garanției instituite prin art. 26 alin. (1) din Constituție.

Totodată, întrucât prevederile de lege criticate nu operează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței lor, Curtea a reținut că susținerea pretinsului lor caracter discriminatoriu este lipsită de temei și nu poate fi primită.

De asemenea, Curtea a constatat că prevederile criticate, reglementând posibilitatea desfacerii căsătoriei prin divorț și stabilind competența instanței judecătorești de a pronunța divorțul, în anumite condiții — când, datorită unor motive temeinice, raporturile dintre soți sunt grav vătămăte și continuarea căsătoriei nu mai este posibilă —, nu contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și nici art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, motivele în baza cărora se poate considera că raporturile dintre soți sunt grav vătămăte, iar continuarea căsătoriei nu mai este posibilă sunt apreciate, în

concret, de către instanță, în urma ascultării celor doi soți și a administrării probatoriului în cauză, părțile beneficiind de toate garanțiile procesuale pentru respectarea dreptului la un proces echitabil.

În fine, cu privire la critica autorului excepției potrivit căreia prevederile art. 38 alin. 1 și ale art. 37 alin. 2 din Codul familiei sunt neconstituționale, întrucât au un caracter vag, de excesivă generalitate, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, că, datorită caracterului de generalitate al legilor, redactarea acestora nu poate avea o precizie absolută, una dintre tehnicile de reglementare constând în recurgerea la categorii generale, și nu la liste exhaustive, în scopul evitării rigidității excesive și al adaptării la noile situații

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. 2 și art. 38 alin. 1 din Codul familiei, excepție ridicată de Liviuța Pop în Dosarul nr. 281/219/2009 al Judecătoriei Dej.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.617

din 26 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Paraschiv Usturoi în Dosarul nr. 38.436/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihai Alexandru Ionescu (cu delegație depusă la dosar), pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea

sociale. Interpretarea și aplicarea unor asemenea dispoziții depind de practica instanțelor judecătorești, în speța de față motivele temeinice pentru desfacerea căsătoriei prin divorț urmând a fi apreciate, în concret, de către instanță.

În fine, Curtea a reținut că dispozițiile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, relative la legalitatea incriminării, nu au incidență în prezenta cauză, domeniul de aplicare al acestor dispoziții vizând dreptul penal.

Soluția și considerentele pronunțate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neexistând temeieri care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Arhivelor Securității, care, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 38.436/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Paraschiv Usturoi cu ocazia soluționării unei acțiuni în contencios administrativ în contradictoriu cu Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 22 alin. (2) și art. 30 alin. (6),

deoarece aduc o gravă atingere demnității, onoarei și vieții particulare, lezând dreptul la propria imagine.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), al art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (3) și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Paraschiv Usturoi în Dosarul nr. 38.436/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

